

• רותי קדוש // איור: רחלי שלו

זוגיות והורות? יותר ויותר אנשים שאינם חיים בזוגיות סטנדרטית מגשימים את חלומם להיות הורים בעזרת הסכמי הורות עם מי שאינם בני זוגם. לסביות שעושות ילדים עם גבר אחר ומגדלות את הילד יחד, הומואים שחוברים לאישה כדי להוליד ילד, ונשים סטרייטיות חד-הוריות שמעדיפות גם אבא בתמונה - מאחרי כל אלה מתקיים עולם שלם של עורכי דין, סעיפים, רצון טוב וגם מחלוקות

הורות לפי חוזה

ג

הוא מעודכן בכל דבר וכשיר חולה, אנחנו משגיחים עליה לסירוגין. גם מבחינה כלכלית זה עובר מצוין. ומה תגידו לשיר כשתתחיל לשאול שאלות? "כשיגיע היום, נסביר לה על קיומן של משפחות שונות ונגיד שגם אנחנו משפחה אחרת, למרות שאנחנו מרגישים כמו משפחה נורמטיבית. "כהורים אנחנו משרדים לשיר תחושת שלמות עם הבחירה שלנו, ולכן אנחנו בטוחים שהיא תגדל כילדה שמחה ובריאה בנפשה".

עדיף עם אבא

אריאלה ובני מייצגים תופעה הורית חדשה: גבר ואישה המתאחרים כדי

שווה בביתו ליממה. בנוסף להסדרי הראייה שהותוו בחוזה, החליטו בני ואריאלה לאפשר לבתם לחוות מצבים משפחתיים. "פעם בשבוע אנחנו יוצאים לבילוי משותף - אבא, אמא וילדה. פעם בחודשיים אנחנו נפגשים עם החבר של בני, עם בנו ועם אמו. אנחנו מתכננים לנסוע ביחד לחו"ל. ההסכם חשוב, אבל הבסיס להורות טובה מושגת על ההסכמה והכבוד ההדדי בינינו".

נשמוע מושלם, אין קשיים?
"איוה קשיים? זה עדיף מזוגיות. אין בעל שיתלונן שאני לא שוכבת איתו כי אני עסוקה בטיפול בילדה. בני ואני מתואמים מאוד ולא משחקים במשחקי אגו. הוא אבא חם ומחבק. בכל בוקר וערב הוא מסמס ברכות בוקר טוב וילדה טוב.

שלי הייתה נכונה, זכיתי בפיס", אומרת אריאלה. ב־1 באוגוסט 2010 נולדה שיר, בתם המשותפת. "לאחר הלידה הבנתי שהרבה ממה שהסכמנו בחוזה אינו ריאלי, לפחות לשלושת החודשים הראשונים. לדוגמה, קבענו שפעמיים בשבוע הוא יקח אליו את הילדה ויחזיר אותה עד שבע בערב. אלא שבמציאות, בשעה הזאת שיר כבר לאחר האכלה, אמבטיה והשכבה. הגדולה של שנינו היא שאנחנו גמישים והגיוניים, ופעלנו לשנות את המצב לטובת הילדה".

כיום שיר הקטנה נעה בין בית אמה ברעננה לבית אביה במושב באזור הדרה. בימים שני ורביעי בני אוסף אותה מהגן, ופעם בשבועיים, בין שיש לשבת, היא

פניות, אריאלה השיבה לשתיים מהן. בראשונה פנה גבר סטרייט, והוא נפסל. "בשיחה הראשונה הוא שאל כמה כסף יש לי בחשבון הבנק. ניתקתי את הטלפון". הגבר השני היה בני, הומוסקסואל, בן 49. "היה בינינו קליק, מיד ידעתי שאיתו אני רוצה לעשות ילד. הוא התגלה כאדם טוב, רגיש ורציני. אהבתי את העובדה שהוא נמצא בזוגיות יציבה, ושכן הווג שלו הוא אב לבן שנוגד לו מאישה אחרת". באפריל 2009 חתמו בני ואריאלה על הסכם הורות, אבל אריאלה הרתה רק בטיפול התשיעי. "בני ליווה אותי לכל הבדיקות, השתתף איתי בקורס הכנה לידה ובקבוצת הכנה להורות במכון ארלר. והיה איתי בלידה. טביעת העין

לאחר חמש הזרעות, כולל הריון אחד שהסתיים בהפלה ובמפח נפש גדול, פנתה לדרך חדשה. "התחלתי לעבוד במכון ארלר והמפגש עם המטפלת המשפחתית אנאבלה שקד שינה לי את כל הפרדיגמות שהיו לי לגבי הורות". מוז קרה? "אנאבלה הסבירה לי עד כמה חשוב שלילד יהיה אבא. בשלב הבא היא הפגישה אותי עם מטופלים שלה, זוג הורים לילדה שהכירו באמצעות האתר 'גו בייבי', המפגיש אנשים המתאחדים כדי ללדת ילד ללא זוגיות. עד אז לא העליתי ברעתי לעשות ילד עם הומו, ומאותו רגע זה נראה לי הרבה הכי הגיוני בעולם". למודעה שפרסמה באתר הגיעו 15

בר אישה שרוצים להיות הורים, עולים בדרך כלל על המסלול הרגיל: אירוסין, חתונה והריון, שבסופו נולדת שלישייה: אמא, אבא ותינוק. בשנים האחרונות משפחות מסוגים שונים מתחרות עם המשפחה המסורתית: חד-הוריות, חד-מיניות, מורחבות, וגם כאלה המתריסות נגד הצורך בנישואים או בזוגיות, כדי להביא ילד לעולם. קחו למשל את אריאלה ובני, הוריה המאושרים של שיר בת השנה וחצי. דרכה של אריאלה לוינר (41) לאמהות הייתה רצופת מהמורות. בגיל 34 נישאה, וכעבור שנתיים התגרשה ללא ילדים. ממדרגות הרבנות היא דילגה היישר לבנק הזרע, כדי לפסח על שלב הזוגיות ברובה לאמהות.